

Kari Mäkiranta ja Anu Hälvä-Sallinen ovat tehneet aiemminkin töitä yhdessä – 18 vuotta sitten Turun Samppalinnan kesäteatterissa Annie mestariampujassa.

Ei oopperaa eikä musikaalia

JOHANNA PUUKKA

Kari Mäkiranta on tehnyt musiikkidramatisoinnin jo lähi vuosiksi asti ja on pitkällä sävellystyössä, mutta nyt kierrokset kiihtyvät. Viimeiset koelaulut on takana, ja roolivalinnat lyödään lukkoon.

Sävellän mielelläni suoraan suuhun eli juuri heille, jotka rooleihin on valittu. Harjoitukset alkavat pian, joten materiaalilla alkaa olla kiire. Pienessä paineessa tulee parasta.

Musiikki on olennainen osa ensi kesän esitystä, se ei tue ja korista näytelmää, vaan on kilteä osa sitä.

”Pienessä paineessa tulee parasta.”

KARI MÄKIRANTA

Musiikki on olennainen osa ensi kesän esitystä, se ei tue ja korista näytelmää, vaan on kilteä osa sitä.

Sillä lailla simultaanisti yhdessä. Luvassa on paljon laulettavaa näyttelijöille, koko isolle kuorolle ja pienemmille kuororyhmillekin. Ja koska musiikkiteatterilaiset haluavat kehittyä laadullisesti eteenpäin, haasteitakin on mukana, Mäkiranta kertoo.

Näytelmä on läpisävelletty ja siinä on myös sävellettyä dialogia. Oopperaa tai musikaalia se ei ole, vaan, vaan musiikillinen näytelmä, Mäkiranta maalaa.

Näytelmä on läpisävelletty ja siinä on myös sävellettyä dialogia. Oopperaa tai musikaalia se ei ole, vaan, vaan musiikillinen näytelmä, Mäkiranta maalaa.

Näytelmä on läpisävelletty ja siinä on myös sävellettyä dialogia. Oopperaa tai musikaalia se ei ole, vaan, vaan musiikillinen näytelmä, Mäkiranta maalaa.

Pentinkulmaa ja Linnaa kumartelematta

Ypäjän Musiikkiteatterin Anu Hälvä-Sallinen ja Kari Mäkiranta tekevät pienen ihmisen tarinan

JOHANNA PUUKKA
FORSSAN LEHTI

YPÄJÄ Ohjaaja Anu Hälvä-Sallinen ja säveltäjä, kapellimestari Kari Mäkiranta eivät kavahda haasteen edessä. Kaksikon johdolla Ypäjän Musiikkiteatteri valmistaa ensi kesäksi näyttämölle yhden suomalaiskansallisen ikonin eli Väinö Linnan Täällä Pohjantähden alla. Linnan tekstin dramatisoi Ypäjälle Seppo Parkkinen.

Jos Linnan tekstiä alkaa liikaa kumartaa, tulee pakokauhu. Tarina pitää ottaa käsittelyyn pienten, tavallisten ihmisten kautta ja ajatella heitä, jotka ovat tuon ajan eläneet. Linnan luomat henkilöhahmot ovat eläviä kuin oikeat ihmiset, mutta vastaavia tarinoita löytyy oikeasta elämästä, Hälvä miettii.

Ypäjän Pentinkulma ei ala suosta, kuokasta ja Jussista, vaan ajasta, jolloin Koskelan Akseli sovittaa ylleen rippipukua. 40 vuotta tarinaa kulkee eteenpäin, kunnes kolmas Akselin ja Elinan pojista kaatuu.

Näkökulma on naisen ja Akselin äidin, Alma Koskelan, joka joutuu kokemaan omien poikiensa ja lastenlastensa kuoleman sodissa. Samat asiat koskettavat parhaillaankin monia äitejä maailman eri kolkissa, Hälvä muistuttaa.

Yhteiskunnallinen ahdistus siirtyy lapsiin äitien kautta. Näin toteaa Parkkinen trilogiasta, Mäkiranta siteeraa.

”Näkökulma on naisen ja Akselin äidin, Alma Koskelan.”

ANU HÄLVÄ-SALLINEN

Hälvä aikoo tuoda näyttämölle toinen toisiinsa limittyvät näytelmän jaksot, jotka pyörittävät tarinaa eteenpäin yhdessä musiikin kanssa.

Kun ohjaan musiikkiteatterissa, pääsen vetämään kaikki ne langat yhteen mitä olen opiskellut ja mitä olen kokenut.

Hälvä ja Mäkiranta tekevät tiivistä yhteistyötä.

Kari on ollut mukana 10 vuotta ja tuntee tämän teatterin ja sen väen. Se on minulle suuri etu, Hälvä toteaa.

Ja siitä on todella etua, kun musiikinäytelmää tehdessä ohjaaja osaa lukea partituurin, Mäkiranta kuittaa.

Hälvä on musiikkitieteiden maisteri ja koulutukseltaan oopperalaulaja. Lisäksi hän on suorittanut laulopedagogiikan diplomin. Hän on myös teatteritieteen kandidaatti ja valmistee parhaillaan gradua teatteritieteestä. Hän on opiskellut maisteritutkinnon sivuaineena Teatterikorkeakoulussa ohjaamista.

Jos vain saamme aikataulut sopimaan, ajattelin, että voisin jonakin viikonloppuna antaa musiikkiteatterilaisille vähän teknistä apua ja laulunopetusta, Hälvä ehdottaa.

Hälvä on ohjannut paljon eri harrastajateatteriryhmiä.

Ihailen loputtomasti sitä intoa. Rakastan heidän kanssaan työskentelemistä. Ihmiset tulevat oman työnsä jälkeen harjoituksiin ja esityksiin, uhraavat viikonloput ja lomiaan - hyvin harvoin, jos koskaan he valittavat. Harrastajateattereissa on taitotasollisesti erittäin hyviä ja kokeneita esiintyjiä. On puhdasta kun teatteria tehdään niin kuin pitäisi eli ilosta.

Anu Hälvä on tullut tunnetuksi näyttelijänä sekä teatterissa että etenkin tv-sarjoista Metsolat ja Blondi tuli taloon. Näyttelijän työt ovat viime vuosina jääneet taka-alalle. Hän toteuttanut haaveensa ohjaajan ammatista.

Istuin jo urani alussa Tampereen teatterissa seuraamassa muiden harjoituksia, jos en ollut itse lavalla. Jo silloin yksi ohjaaja kysyi miksi en ryhdy ohjaajaksi. Se ei silti juolahtanut edes mieleen, kun nuorena näyttelijänä oli 240 esitystä vuodessa. En inhonnut näyttelijäntyötä, mutta kun on 30 vuotta loikkinut näyttämöllä tulee olo, että haluaa tehdä muutakin. Se vähäinen esiintymisvietti mitä vielä on jäljellä, vetää minut konserttilavoille.

Ypäjälle Hälvän yhytti musiikkiteatterin lavastajan Oskari Löytösen yhteys Hälvän puolisoon.

Täällä on ihan käsittämättömän hienot puutteet tehdä esitys, ei tällaisia ole edes kaikissa ammattiteattereissa, Hälvä huomauttaa.